

časopis admirality Geminiy 22. ZÁŘÍ 1983

Poslední prázdninový den se konala první admirality nastávajícího oddílového roku. Rád bych zde připomenul, co z ní vyplynulo pro činnost oddílů.

Vešle pohledu zpět na činnost jednotlivých oddílů v uplynulém roce a o letních prázdninách bylo veškeré další jednání obráceno k budoucnosti. Předně byl stanoven tzv. "Kapitánský patent" a snad i přijat jednotlivými oddíly. Jde jednak o stanovení podmínek, za kterých může být oddíl přijat do střediska; a jednak je to trochu přiložené nože na krk některým oddílům, z nichž některé problémy téměř přestaly dělat z nich oddíly. Bližší podmínky jsou tyto:

1. Perspektivní sestava kapitanátu
2. Posádka alespoň s dvanácti plavčíky - tedy právoplatnými členy
3. Sestavení ročního plánu oddílu s výchovnými plány jednotlivých měsíců a hlavními programovými prvky
4. Plán na první období a měsíc před nástupem dalšího období plán i na toto období - jedná se o zcela konkrétní plán /viz poslední číslo Kurýra 1. ročník/.
5. Oddíl plní zkouškový systém střediska
6. Oddíl má jméno, kroj a znak oddílu. Předpokladem je, že kroj má každý člen oddílu.

Límit pro splnění těchto podmínek má v tomto roce každý oddíl Gemini do konce ledna 1984. V dalších letech tak dlouhý límit bude mít už jen oddíl začínající, u stávajících oddílů se předpokládá splnění těchto podmínek v průběhu prvního měsíce zahájení činnosti.

Dále byl sestaven roční plán střediska, který se sestává z následujících akcí:

Akce:	termín:	vede:
1. Střediskový sraz	30.9.-2.10.83	Kapitanát Argo
2. Vyzvědači		Kapitanát Poseidónu
3. Promítání z táborů	30.11.1983 16-19 hod	Flet.+ kapitanáty
4. Promítání filmů	každé 2. pondělí v měsíci	Milan - program Béda - promítání
5. Mistr uzlování	6.2.1984	kapit. Promethea
6. Softballový turnaj	konec května, zač. června 1984	Poseidón
7. Lehkoatletická liga	červen 1984 - neděle	Argonauti
8. Klárovska regata	po prac. sobotě	Eliška
9. Turnaj ve stol. tenisu	23.6.1984	Fletcher
	po Robinzonádách	

Vody - kdy, kam, s kým - připraví k projednání komise ve složení Jano, Macík, Edita na listopadovou admirality.

Napínavé bylo projednávání složení kapitanátů jednotlivých oddílů. Oddíly zahájí svojí činnost s kapitanáty v sestavě:

Argonauti: Gam - Vova, Knee	Odysseus: Béda - Kwaki,
Achilleus: Edita	Prometheus: Jarka - René,
Poseidón: Standa, Schwilli	Trináctka - Milan pouze oznámil své vystoupení z oddílu

Bývalé Calypso se přejmenovalo na ZERNJESHEKHA /doufám, že je to tak správně/ a v čele tohoto oddílu je i nadále Kačenka.

Špalek a Evžen půjdou pravděpodobně od října t.r. pod státní výchovu. Eliška byla ústní dohodou dne 16.9.1983 ustanovena do voleb víceadmirálem střediska. Jano i nadále zastává funkci přístavného.

Úkoly pro oddíly na září:

- kapitanáty uzavřou táborové pokladny s nulovým zůstatkem, nechají překontrolovat a podepsat rodičovské komisi
- každý oddíl dodělá značení a opravu přidělených pádel
- každý kapitán zapíše plán oddílu na I. období do plachty a doplní pyramidu plnění hodnot.

- každý oddíl deleguje tři lidi na opravářský kurz střediska, který pořádá Jano a začíná v pondělí 12.9.

Kapitánské výpravy se budou konat:

9.-11.9. Saské Švýcarsko - vede Milan

19.-20.11. Editino polesí - brágedička + ovečka - Edita

03.-05.02.84 Přejezd Javorníků - vede Fletcher

15.-17.06.84 Zatím otevřeno

A to je asi to nejdůležitější.

TÁBORY 1983

standard *

Nejdůležitější nedostatky letošních prázdninových akcí našich oddílů:

- problém kolektivního vedení

Za chod oddílu a kapitanátu odpovídá kapitán. Je na něm, aby na přípravných schůzkách k táboru každému po dohodě přidělil oblast, která bude jeho doménou, o kterou se bude starat a za kterou bude zodpovídat. Každý by měl jet na tábor s pocitem, že ví, co tam bude dělat, co se od něho čeká a na čem se má podílet. Kapitán musí /a to nejen na táboře/ zabránit nedorozuměním a vyhocením situací v kapitanátu za každou cenu /může třeba poslat část kapitanátu na menší průzkumnou cestu do jiného okresu/.

- problém přípravy tábora

Oddíl již od jara by měl žít přípravou na tábor a kapitanát by měl mít tuto přípravu tábora pečlivě naplánovanou. Je problém připravovat tábor posledních 14 dní v červnu. Příprava tábora kapitanátem by měla začít již někdy v listopadu předešlého roku, kdy by mělo být jasno, jaký druh tábora oddíl chce pořádát a přibližně kde.

- táborová hygiena

Je nutno perfektně vyřídit povolení s OHES. Základními podmínkami existence tábora z hlediska hygienika je: - zdravotnický průkaz dospělých /průkaz pracovníka v potr. průmyslu/, zdravotní prohlídka účastníků tábora s potvrzením lékaře, bezinfekčnost, vedení deníku zraněných a nemocných, vyškolení zdravotníka.

- úprava tábora

Ta začíná vysbíráním nejen dříví ale i třísek po postavení tábora, uložení zbylého dřeva, zásoba dříví v kuchyni, pořádek v kuchyni a v kapu, vyprané utěrky na nádobí, nerozházená pádla, pořádek v každém osobním stanu po celou část dne.

- táborové stavby

Dbát na rozměření podsad, úpravu krovů, aby nepropichovaly plátna, rozmístění políček na věci, úprava postelí, volit úměrné spojovací prostředky. Stačilo by oznámit, že nikdo nezačne nabíjet krajinky na kůly, dokud člen kapitanátu vznikající podsadu neproměří, to samé s krovem - nikdo nemapne plátno, dokud krov nebude prohlédnut. Achilovou patou stavitelů na Holné byla dvířka stanů. Kapitanát nemá podporovat fušérskou práci. Vždyť řádně vedená stavba tábora je jedním z nejlepších výchovných prostředků oddílu, který nechtějte promarnit spěchem ke hrám.

Myslím si, že vážným nedostatkem, jehož míru nedokážu posoudit pro svoji absenci na táborech, je Vaše neschopnost si najít na jednotlivé účastníky individuálně čas a popovídat si s nimi. Myslím, že tuto věc možná trochu podceňujete, možná, že Vám tolik neseďí. Ono se to totiž neprojeví v oddílové činnosti nějak záporně. Realizace těchto promluv by se však mohla projevit v kvalitě členů oddílu. Na druhé straně popovídat si jen s tím, kdo je mi sympatický, je přinejmenším nespravedlivé vůči těm ostatním. Navíc se může projevit škodlivě. Proto snad raději buď se všemi nebo s nikým.

NOVÉ KNIHY V KLUBOVNĚ

- Malá Strana - publikace o historii a architektuře části Prahy, kde se nalézá klubovna. Doplněno rytinami, fotografiemi, plánky. Je zde mj. obraz Železné lávky a naší klubovny v době kolem vzniku tohoto objektu v 70. letech minulého století.
- 1000 ČS nej - kniha československých rekordů ze všech oblastí. Přes drobné nedostatky ve výměrách jde o velice zajímavou knihu
- Ubytování v ČSR - seznam ubytovacích zařízení a ubytoven v oblasti Čech a Moravy - potřebné pro ty, kteří plánují výpravy a potřebují zajistit ubytování. Je zde nejen adresa ubytovacích zařízení, ale i telefon.
- Ubytovanie na Slovensku - obdobná publikace jako předešlá, avšak zaměřená na Slovensko.
- Okolí Prahy - další z řady průvodců vydávaných Olympií, který je věnován našemu nejbližšímu okolí.
- Stanové tábory ROH - 5 publikací /svazky 2 - 6/ věnovaných přípravě letního tábora. Příručky jsou určeny vedoucím táborů ROH. Je zde velice dobře probrána příprava táborů po stránce organizační a programové, jeden svazek je věnován programům do nepříznivého počasí, programům na vycházkách, zdravotnické stránce letního tábora atd. I my staří praktici zde najdeme mnoho zajímavého. Rozhodně doporučuji Vaší pozornosti.
- Vilém Heckel - obrazová publikace, která shrnuje v sobě osobnost tohoto fotografa a horolezce. Černobílé fotografie doplněné životopisnými daty. Doporučuji!!!
- Maják v bouři - výběr z básnické tvorby Robinsona Jefferse v překladu Kamila Bednáře. Kniha je vybavena fotografiemi z básníkova života.
- Robinson Crusoe - kniha českého autora je věnována zkoumání všeho, co souviselo se vznikem této velice čtené knihy.
- Windsurfing, rogaló, skateboarding - kniha tří autorů, která je věnována těmto třem pohybovým aktivitám, jejich základům.
- Zakázaná sopka - kniha francouzského vulkanologa se zabývá sopečnou činností v pohorí Virunga ve střední Africe. Doplněno velkým množstvím barevných fotografií. Kniha je svým způsobem unikátní. Doporučuji!!!

ČASOPISY

- Turista č. 7 - články - Jizerskohorské rozhledny, Putování Retezatem a Paríngem, boty v horolezectví
- Krásy Slovenska č. 8 - Lodě pro vodní turistiku
Slovenský pohár ve Skialpinismu 1983
- Krásy Slovenska č. 9 - Stany pro turistiku

HODNOSTI A JEJICH PODMÍNKY

Lodník II. třídy	- 30 bodů								
Lodník I. třídy	- 60 bodů	+ libovolná odbornost							
Člunař	- 90 bodů	+ "	"	"	"	+ odbor.	Oddíl		
Kormidelník	- 120 bodů	+ "	"	"	"	+ odb.	Oddíl	+ odb.	Hry
Kormidelník +	- 150 bodů	+ 2 libovol.	odb.	+	"	"	+	"	"
Kormidelník ++	- 180 bodů	+ 3 "	"	"	++	"	+	"	"
Kormidelník +++	- 210 bodů	+ 4 "	"	"	+	"	+	"	"

Body se k jednotlivým ~~hodnotám~~ hodnotám přičítají z předchozích hodnot.

JOHN KANAKA

with a swing *mf*

I heard, I heard the old Man say John Ka-na-ka-na-ka tu-lai

To-day to-day is a ho-li-day John Ka-na-ka-na-ka tu-lai

Tu-lai - ē, oh! tu-lai - ē! John Ka-na-ka-na-ka tu-lai-ā!

2. /: We'll work termorrer, but not work terday: /
3. We're bound away for Frisco Bay,
We're bound away at the break o day
4. We're bound away around Cape Horn
We wisht for Heaven we'd niver bin born
5. Oh haul, oh Haul, oh Haul away
Oh Haul away an make yer pay

Přibližný překlad /jde o slangový text/ vypadá asi takto:

1. Slyšel jsem, jak starý muž říkal
dnes jsou prázdniny
2. Budeme pracovat
ale ne práci
3. My směřujeme do zátoky San Franciska
My směřujeme k přestávkovému dni
4. My směřujeme k Hornovu mysu,
Přejeme si od nebes, ~~nikdy~~ kéž bychom se nikdy nenarodili
5. Táhní, táhní, táhní a vyděláš si peníze.

HRA NA POUTNÍKA S LEHKÝM SRDCEM

Tvář mi žhne rozčilením, bratříčku, popsat první hru je nejdůležitější, ale i nejtěžší! Nezbytné. Bez jejího pochopení budou tvoje cesty marným plahočením a další čtení mařením času. Popsat hru na poutníka s lehkým srdcem, lehkými střevíci, lehkým rancem. Ranečkem. Nejkrásnější hru.

Je dobré začít hrát již v mládí. Ne v dětství, kdy polí nohy a jedinou vzpomínkou na cesty je zmrzlinář, ale v mládí. V čase, kdy duše je otevřená a dychtivá. Svět jí prochází jako letní světlo kostelním oknem: barevně a jásavě. Trvale. Navždy. Duše je schopna okouzlení a kolena jsou ještě pružná. Tělo je kůň a duše je jezdec a ve slunečním vichru nad nimi dosud neporezitelně vlaje: korouhev lehkomyšlnosti!

Vídám občas i u nás takové poutníky. Mladé a krásné. Jasnohřivé dívky se záplatami na kalhotách v podobě srdce, obrácená srdce pak připomínají jejich zadečky. Vedle nich se klátí mladíci podobní princům Heraldům Krásnovlasým. Bezstarostní, dvoumetroví, s pletenou brašnou na rameni. V ní nemají téměř nic. Pod paží deku a na bosých nohou sandály. Závíd jim jejich lehkost! Jdou. Kam? Kde budou spát a co budou jíst? Lehké duše! To jsou praví poutníci.

Ale nejen oni. I jiní poutníci chodí po zemi. Tisíce roků. Lidé je v různých dobách a různých světadílech nazývají různě. Tuláci, poutníci, pobudové, proroci, výletníci, vandráci, světci, luftáci, pocestní, dar-mošlapové, potulní kazatelé, krajánci, cestovatelé, turisté /žertovné slovo!/, čundráci, objevitelé, trampové, lámové. Jdou z místa na místo.

Nejopravdovější nemají domov, ostatní se ho po čas putování vzdávají. Někteří se jim obdivují, jiní jimi pohrdají. Mohamedáni se za ně modlí, mohamedánům se přičítá marné trmácení, litují cestovatele i jejich nohy unavené a rozedřené vyprahlými skalami. Sedí doma, za horkých odpolední spí, pokuřují vodní dýmky, čaj pijí, slunečnicová semínka louskají. Proč ne? I to je krásné. Ale málo zasloužené, můj sametový bratříčku! Je nutné se napřed dny plahočit, čím déle, tím líp. Teprve pak dostane hloubku a smysl krása tichých odpolední, úplného spočinutí, kdy praskot slunečnic je jediným znamením času. Poutník, který kdysi vyšel z města Tarsu, říkal, že je dobré mnohé vyzkoušet a nejlepšího se přidržel. Nikde se nedá víc zakusit než na cestách bez domova. Dobré i zlé. Poznání je smyslem cest.

Zdálo by se, že dnes již není možno svobodně putovat. Že zmizela doba vandráků, krajánků, potulných mnichů a zarostly cesty ke stohům, podél mlýnských náhonů, do klášterních zahrad. Touha po volném tažení krajem ale zůstala, objevilo se cosi jiného. Zpřítvořeného. Krásného i hrozného. Turistika. Same to slovo znamená málo, je stejně bezobsažné jako slovo svět. TOUR - francouzsky cesta kolem něčeho, obejití, obeplutí. Procházka i vycházka, projížďka i vyjížďka. Také věž, otáčka, obrat, kolo, obvod, objem, okruh, obrys, povaha, přičesek, pořadí, obratný kousek. Břicháč, pořez, tlouštík. Mnoho významů, mnoho je i turistik i turistů. Dlouhá řada od těch, na kterých leží duch tíže, mamonu a nesvobody až po lehkonohe ptáčky.

Ty první nelituj. Svůj žernov si sami ještě platí: prodali svou neschopnost se o sebe postarat cestovním kancelářím. Nešťastníci! Trest si odpykávají ihned, jak to má být. Je s nimi létáno světem v kovových bednách a vteřiny je pohánějí od hotelu k letišti. Jiní cestují v plovoucích mořských bednách, nuznější si přivozují opruzeniny ve vedrem rozpálených autokarech. Jedno mají společné: vracejí se domů z nezasloužených cest velmi neosvěžení s pocitem, jakoby smíchali lahodnou snídani, oběd a večeři v jedné kádi a břečku naráz vypili. Odvážnější břicháči - turisté usedají do vlastních, většinou výbušnými a páchnoucími motory poháněných strojů. Duch tíže pak na nich sedí od začátku do konce. Hory nad nimi svítí ve slunci, lesy na úbočích se převlékají, asfalt připoutává a stahuje k zemi. To nejsou praví poutníci, podřídili se hmotě. Pánové s tlustými lýtky a chlupatými podkolenkami patří již ke královské třídě turistů. Těžkých poutníků. S velkými batohy hřbetolamy procházejí přírodou, nezřídka i hornatou, velmi bytelně a zajištěně. Bydlí v chatách, srdnatější ve stanech stálých táborů. Milují spolky sobě rovných, hlaholí a společně loví turistické odznaky, plakety, diplomy, uznání. Jsou solí turistické země. Udržují poutnické povědomí, sčítají míle uchozemé po ztuha naplánovaných trasách, jejich počty kamsi hlásí a lesy pomalovávají tisíci barevnými čtverečky, čím hustěji, tím lépe. Ti s nejchlupatějšími podkolenkami jsou i držitelé výkonostních tříd, ano, i Mistry turistického sportu!

Přicházejí vodní turisté, cyklisté, horolezci. Nádherní poutníci, ale nemohou jít všude. Duch sice silně a volně vane, ale tělo je připoutáno k vodám a loďkám, silnicím a obručím, skalám a provazům. Nejsou lehčí, vím to, patřil jsem mezi ně. Cestovatelské, přírodovědecké a velehorské expedice již dnes nejsou putováním. Tuny železa, povinnosti, jídel a odpovědností znemožňují lehkost a radost. Mnoho druhů turistů jsem vynechal! Vždyť dosud platí slova staříského Ireneae ze Smyrny, že "Bůh zajisté není tak chud, aby každému poutníkovi nemohl propůjčit jeho vlastní duši". Nalézt vlastní pojetí, smysl a radost.

A proto budu, bratříčku, psát jen o nejlehčích poutnících. O šlechtě, často zchudlé a divoké, mezi turisty. O ptáčích mezi poutníky. O těch, kteří ještě dnes jsou schopni se vydat na cestu do neznámých hor a lesů jen s tím, co unesou, bez obav, jak skončí den a jaké budou příští. Putují ve slunci i dešti buď o samotě nebo ve společenství, lehce, bez starostí. Chudoba - největší svoboda. Podávají si tak ruce s dávnými bratry, kteří v umbrijském slunci, thébských píscích nebo tibetských větrech chodili jen s čistou myslí, žebráckou miskou a provazem kolem beder. Je to prastaré vábení. Již před tisíciletími se pro něj vydávali lidé do pouští, nejsvobodnějších a nejchudších krajů. Staroegyptský papyrus říká, co je tam čekalo: "Poutník jde pouští a chléb a vodu si nese na rameni jako osel

své břímě. Obrátle jeho zad jsou ohnuty a jeho nápojem je páchnoucí voda"

U nás nelze chodit do pouští, ti, o kterých budu psát, chodí do lesů a hor. Puťák, vandr, čundr, taková cesta může mít i jiná jména. Tlupa chlapců a dívek. Většinu krajů projdou jen jednou. Těžko říci, je-li to dobré nebo špatné, ale nerozmělnuje jim to první, nejostřejší dojem a nezažijí zklamání při návratu. Kam dojdou, tam ulehnu, kde se jim líbí, tam se zdrží. Co najdou, to snědí, stany většinou nenosí. Mnoho lidí by taková existenční nejistota hubila, ale jim prospívá. Nejistota uchovává duševní pružnost a jas. Nevědí dne ani hodiny, nemocemi málo trpí, zmoknou-li, uschnou, je to jednoduché. Jsou odkázáni sami na sebe a jejich pýchou je rovnováha mezi mnoha denní soběstačností a co nejlehčí tornou. Dodává to sebevědomí a poutníci se mohou odvážit i do odlehlých krajů, kam tíha a pohodlí, mlenost a opatrnost jiné turisty nepustí. Obtížné je ale smířit soběstačnost s lehkostí, dlouho se tomu nutno učit! Je to ale nezbytné, protože jenom při lehké torně může duše opustit tělo a poletovat nad ním ve větru a v radosti, která je smyslem lehkých, dalekých cest. Komu není dána, nadarmo vláčí tělo po horských lesích! Duch nejlépe létá po horách, když je ruksak tak lehký, že ho uneseš na jednom rameni. Toho je ale těžké dosáhnout. Hory jsou vysoké, lesy hluboké, k lidem daleko a tělo je neskromný kůň: ve dne musí jíst a v noci se chce zahřát.

Mnoho užitečných vlastností třítí takové letní putování. Skromnost. Nezávislost. Vytrvalost. Překonání strachu, skleslosti těla i ducha. Úctu k zemi i domorodcům. Poznání kraje je tak důkladné, jako když mravenec tykadly hmatá. Při putování se nádherně zpomalí čas, rozloží se na okamžiky, žiješ po tu dobu v jiných rozměrech. Z jedenácti měsíců roku si nepamatuješ ani desetinu toho, co prožil za jediný měsíc letní cesty. Celoroční plytkosti a jejich trpasličí dny se propadají do studny zapomínání, ale plnost času několika letních týdnů putování zůstává, léta z tebe vyzařuje. Oněch jedenáct trpasličích měsíců není úplně zmarněných, lze je trávit nad mapami. Jako z čarovných ořechů z nich vyvstávají kraje, do kterých obrátíš kroky příští léto.

Tvář mi dosud žhne. Stále se mně zdá, že krásu lehkého putování popisují jen matně a vlažně. Že tě nenadchne blažená představa takové cesty. Zbývá poslední, nejvyšší karta. Víš, co je na lehkých cestách nejo-
pojnější, bratříčku? S v o b o d a ! Uchvacující proud svobody od sladkého jitřního nadechnutí, hlubokého, až slastně zabolí v klíčních jamkách, po večerní usínání, které zalehne bezvládné tělo jako teplé huňaté zvíře. Jen cesta ti dá svobodu, lehkonožý ptáčku!

Neznámé pohoří. Sedíš na holém hřebeni, pofukuje stříbrnými smilkami. Tchořím krokem se blíží karpatský večer. Tmavě a nepozorovaně. Tiše. Doko-
kola pod tebou jen sedmihradské lesy, oko se nikde nezachytí. Z hor sté-
kají zelené prameny hřbetů a hřebíků, samota he úplná. Jsou taková pohoří. Kam se vydáš? Nikde pro tebe není předem uchystané lože, není objednáno jídlo. A přece se vždycky vyspíš a ani hladu nezahyneš. Na kterou stranu půjdeš? Můžeš jít kamkoli, jsi svobodný. Do severních dolin a odtud dál k říčním proudům, oblázkovým břehům Bukoviny. Nebo do jižních roklí a jimi daleko k pelyňkovým pastviskům valašských rovin. Nebo k východu až tam, kde hory už padají na moldavskou stranu. Všude to bude nádherné, takové, jaké si to uděláš. Máš strach z neznáma, ale i křišťálovou jistotu, že domov máš všude. Zabloudit nemůžeš, všechno nosíš sebou, kam dojdeš, tam je tvůj cíl. Stříbrně pofukuje, oko se nikde nezachytí. Z cizích lesů vane chlad, kdesi v nich je tvoje dnešní lože, je tam i voda, které se na-
píješ. Všude čeká neznámé. Dlouho bys seděl ve smilce s kamenem pod zády, ale je nutno se rozhodnout, večer^u tmavne kožich. Vstaneš, jako zvíře chytáš vítr nozdrami. Pak přijde okamžik svobody, který nelze zaplatit, přile-
tetí jako šíp. Náhle víš, kam půjdeš.

Neznámo před tebou, neznámo za tebou, vstříc ti běží jen tchoří tlapy noci. Sladká, nebeská vteřina svobody!

Z knihy "Karpatské hry" od Miloslava Nevrlého

